

Referat for sporarrangement den 1. september 2007 i Hundehuset i Hadsten

Vi var 16 dværagschnauzerejere der var mødt op i Hundehuset hos Helle og Lars med forventning om at lære noget mere om spor både blodspor og kaninslæb. Der var også inviteret figuranter, både øvede og uøvede, voksne, hvalpe og en svagtseende dværagschnauzer. Joan havde entreret med Bent Hansen, en erfaren schweisshundefører der udover ruhårede hønsehunde også har en enkelt dværagschnauzer, måske det mest er Via der har dværagschnauzeren, men det var med en vis stolthed Bent viste "Selma" i aktion.

Bent Hansen kommer fra Hirtshals så dem af os der har fulgt med i konkurrencen "Danmarks sødeste hund" var helt med på hvad hunden betyder på vendelbomål. Bent var en af de første der var med i schweisshunderegisteret tilbage i 80'erne og har op i gennem tiden haft adskillige hunde i registeret, i øjeblikket har han to ruhårede på listen. Bent har deltaget i adskillige prøver i ind- og udland med sine ruhårede og efter Selma er kommet til har Bent og Via været initiativtager til sportræning i Dværagschnauzerklubben i Nordjylland.

Sportræningen begynder allerede når hvalpen er 6-8 uger, der startes op med blodspor og der anvendes vildtblod eller okseblod. En træklods med en klud viklet om dyppes i blodet og der trækkes et slæbespor på ca. 30 m. For enden af sporet står hundens madskål gerne med lidt råt kød og eventuelt hundens foder, er hunden ikke så madglad (kan det så være en dværagschnauzer?) kan yndlingslegetøjet bruges som belønning, men det er vigtigt at hunden forbinder sporet med noget rigtigt godt. Hunde der tidligere har gået kaninslæb belønnes med et fastgjort kaninskind der er lagt over madskålen.

Efterhånden som hunden bliver mere rutineret bruges mindre blod og senere dryppes der med afstand, først ved 1

Alle følger spændt med

En ivrig dværagschnauzer på sporet

Sådan kan en sporsele se ud

skridtlængde, senere 2 osv. Sværhedsgraden i sporet øges, der kommer f.eks. knæk på og sporet ligger længere tid inden hunden bliver sat på. Bliver det for svært for hunden, går man et trin tilbage og gør det lettere så hunden igen opnår succes. Husk du må aldrig gå tilbage i et spor du lige har gået, det vil forvirre hunden i træningssituationen.

Når hunden går spor skal den have en sele på, selen må kun anvendes til sportræning, således hunden er klar over at der nu skal arbejdes. Selen gives på umiddelbart inden den sættes på sporet og sporlinen skal være minimum 8 m lang. Føreren skal så vidt muligt holde yderst i linen og have kontakt med hunden, hunden må ikke gå for hurtigt, gør den det, så stop op og tag en pause for at få hunden i ro. Hunden mister let færtten hvis den har for meget fart på. Vindretningen kan have stor betydning, i opstartsfasen er det bedst med medvind da hunden så tvinges til at holde næsen i jorden og ikke op imod vinden. Stærk sidevind kan også øge sværhedsgraden betydeligt. En god træning for hunden er at lave en 20 m afstikker til sporet for på denne måde at træne hunden i at finde tilbage.

Underlaget har også stor indflydelse på sværhedsgraden, fugtigt skovbund holder godt på færtten hvorimod spor der ligger i sol eller er trukket på stier er noget sværere for hunden. Uanset hvor dygtige vores dværghund er, kan de aldrig blive schweishunde pga. størrelsen og den manglende råhed, en schweishund skal jo kunne dræbe byttet, dværghund er nu engang bedst til rotter og dem har de så til gengæld ikke problemer med at aflive.

Så gik vi over til den praktiske del og vi fik afprøvet blodspor både med en hvalp og på voksne hunde, det var fantastisk at se hvor hurtigt de fik færtten og fandt ud af hvad det gik ud på, nogle hurtigere end andre.

Kaninslæb blev også afprøvet med både

Klodsens med blod til slæbespor

Belønningen placeres for enden af sporet

erfarne og uerfarne hunde. Margits Teiger, der er svagtseende, var fantastisk til at finde kaninen og han var fuldstændig tændt og havde ingen intentioner om at give slip på byttet igen. Han havde en skærpet lugtesans formentlig på grunde af sit manglende syn. Bent noterede Hans & Pax, og Margit & Teiger til sporprøven den 22. september uden yderligere træning, så Hans og Margit, det er bare om at komme af sted.

Så var det Hansis tur til at komme i aktion. Hansi er en 8 år gammel ruhåret hønsehund og han står i schweiss-hunderegisteret. Bent demonstrerede et søg med nedlæggelse af byttet, Hansi melder tilbage til Bent at han har nedlagt byttet og leder Bent hen til byttet, fantastisk at se samarbejdet mellem hund og fører.

Men nu er det sådan at ikke kun de ruhårede kan finde ud af denne øvelse, det kunne Selma skam også. Hun kan måske ikke nedlægge et bytte, men hun kan finde det, komme tilbage til Bent der spørger hende ”har du fundet noget” og hun meddeler så med et potedask at det har hun og herefter ledte hun Bent hen til byttet.

Efter nogle timer med god underholdning fik vi alle stof til rigtig mange timer hvor vi nu kan gå hjem og øve os i disse færdigheder. Og tro mig, det er noget rigtig mange dværagschnauzere er vilde med. Så selv om du ikke har mulighed for at gå spor, kan du sagtens selv gå i gang med at give din hund opgaver hjemme på græsplænen, din hund vil elske dig for det.

Tak til Joan Byriel for et godt initiativ og tak til Bent og Via fordi I havde lyst til at bruge en lørdag på os sporfolk i det midtjyske.

Dorit Johansen

Teiger var vild med kaninen

Bent med Hansi